

L'HORA NOVA

INGENUAMENT

Hi ha criteris oposats en l'apreciació de la trajectòria que ha de seguir el moviment revolucionari que, paral·lelament a la guerra, s'inicià amb la subversió militar del 19 de juliol. Cal veure, però, que aquesta divergència de criteri entre alguns sectors del front antifeixista, té el seu origen en l'aprofundiment de recels que s'han anat congriant a mesura que guanyava terreny la idea de crear un ordre revolucionari que respongués amb eficiència a l'organització de la guerra i que possibilités entrar en una fase de revolució constructiva. És evident, per tant, que tot el que ha sofert la revolució en indecisions i en no imprimir-li el curs que l'experiència aconsellava, no s'hauria esdevingut d'haver existit una perfecta compenetració entre els sectors responsabilitzats en la causa antifeixista. D'aquesta manca de compenetració n'ha pervingut que cada dia que avançava s'intensificava la campanya de cada grup, de diatribes contra els seus col·laboradors i propugnant directrius absolutament oposades a les que assenyalaven els altres. I amb aquesta conducta, companys obrers i antifeixistes tots, no s'accelera la guerra ni es fa viable la transformació que informava l'aixecament del poble en els dies gloriosos de juliol. La guerra contra el feixisme internacional, la guanyarem amb la suma de tots els esforços, i l'obra de la transformació començada revolucionàriament, la portarem a port si aconseguim una col·laboració lleial i sincera de partits i organismes sindicals. Si només s'haguessin d'atendre determinats aspectes, gairebé de veïnat, poques prometes ens reportaria l'immens sacrifici que ha fet el poble treballador. Però, una revolució totalitària, un veritable capgirament, un daltabaix econòmic, és un fet transcendent, és néixer a una nova vida i començar, per tant, els fonaments bàsics d'una nova societat. El treball és feixuc i tots hi tenim una obligació de correspondre-hi abnegadament; els més capacitats, amb l'aporta-

LA LLEI PER DAMUNT DE TOT

L'assassinat de Roldan Cortada ha produït aquí una formidable contrarietat d'indignació, i la nostra consciència de lluitadors antifeixistes es revolta, inquieta, contra la passivitat d'aquesta reraguarda.

Quan hi ha un govern integrat per totes les entitats político sindicals; quan existeix un departament d'ordre públic; quan hi ha tribunals populars, s'ha d'acabar de manera fulminant amb els fets vandàlics i les insubordinacions.

I és sols amb energia que fareu difícil i impossible el fet de què qualsevol ciutadà tingui la vida a la punta de la pistola dels assassins de la reraguarda.

La feixistada criminal brega de manera descarada a fi de provocar la desunió que ens seria tan nefasta i contraproductiva.

No sigueu massa temorencs i trenqueu la gosadia a tot incontrolat. Demostreu que la tolerància del govern té el límit dins de la llei. Aquesta mateixa llei, legal i justiciera, apliqueu-la inexorablement.

Imposeu, encara que sigui violentment, la justícia revolucionària, que és, ara, quant més depurada ha d'ésser, i trenqueu, d'una vegada i per sempre, les hostilitats amb els traïdors.

Feu la tan bescantada i no realitzada depuració, i serà el començament de la concòrdia entre tots.

Penseu que nosaltres us mirem i que si estem al front no és perquè a la reraguarda permeteu l'imperi de la «xuleria» dels bandits i pistolers a sou del feixisme.

Si voleu ésser dignes dels combatents teniu d'abocar damunt de tots els «assassins incontrolats» el pes de l'autoritat i el fall inexorable de la justícia ràpida i alligadora.

I si així no ho feu i deixeu en la impunitat, sigui pel que sigui, fets que desvirtuen el més sagrat de l'antifeixisme, us desprestigiareu vergonyosament i als nostres ulls apareixereu com a dèbils guardadors del que us hem confiat.

Tenim fe, però, en vosaltres i esperem poder felicitar vos per la vostra fermesa en no permetre que ningú, sigui d'on sigui, tregui un peu fora de la llei.

RAMON VERDAGUER SALA

Martin del Rio (Aragó), 29 abril 1937.

ció de llurs coneixements per tal d'assen-
tar uns fonaments que siguin garantia de
solidesa i resistència, i tots els altres, amb
l'esforç humà que ha de bastir l'edifici
perenne de la gran col·lectivitat obrera
dels pobles hispànics. Cerquem i propug-
nem en aquestes hores històriques la pau
entre els treballadors, ja que, mentre per-
dem el temps en dissensions, allarguem el

curs de la guerra i desprestigiem la revo-
lució. L'exemple no el recollirà el poble
amb el que es parla o s'escriu; el copsarà
amb la conducta que es desprengui de la
direcció dels homes responsables. Que els
afectats en tinguin esment i corresponguin
amb el major encert a la confiança que el
poble els deposita.

ALFIL